

with the firm known as Messrs. Shankar & Co., and secondly, that the undivided Hindu family of which I am a member is a partner in business in the said Messrs. Shankar & Co., are not true. And thirdly, that I have become disqualified from being a member of the Legislative Assembly under Section 7 (d) of the Representation of the People Act, 1951, is neither true nor valid in law.

Mr. SPEAKER.—So, I understand that you will make an additional statement after a copy of Sri Narayana Reddy's statement is furnished to you.

Sri B. V. NARAYANA REDDY.—Shall I give a copy, Sir?

Mr. SPEAKER.—Yes.

(A copy was given to Sri T. Siddalingaiya.)

Sri T. SIDDALINGAIYA.—I will first go through this statement. After lunch I will say what I have got to say.

MYSORE (PERSONAL AND MISCELLANEOUS) INAMS ABOLITION BILL, 1953.

Motion to consider (continued).

Mr. SPEAKER.—I desire to know if there are a considerable number of speakers willing to speak on this Bill to fix some time limit if necessary.

(Many Members rose).

Mr. SPEAKER.—Each one may have seven to ten minutes. Ordinarily, time limit is not fixed for any member who speaks on a Bill. If there is no time today, we will have to continue discussion on the Bill the next day also.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—I leave it to the Chair, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ, (ಸಾಗರ-ಹೊಸನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

*ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅಂಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಹೃತ್ಯೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಆನೇಕ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಮನೂವೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟ ಹಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಶಂಕೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಶೀಘ್ರಗಾಮಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಆನೇಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಇದ್ದೇರಿತೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಲೇ ಅದು ಇನಾಂ ಪವತಿ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡುವಳಿ ರೈತರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ರದ್ದಾದಮೇಲೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದುಹೇಗೆ. ಯಾವರೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹೊಲ್ಲೆರುಗಳು, ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ Maximum ceiling ಅಥವಾ ಪರಮಾವಧಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಒಟ್ಟು ರೈತ ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 50 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜನರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿರುವವರ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು Economic Holding ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದೂ ಕೂಡ ಪ್ರಗತಿ ದಾಯಕವಾದ ಮಾರ್ಗವೇ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೈತರಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವ್ಯಯಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಇತರ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಮನೆ, ಕಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅವ್ಯಯಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆ? ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಕೂಡ ಏಳುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಆವರು ಪಕ್ಷದವರ ತಂಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೇ ಹೆದರಿಕೆ!

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಈ ರೀತಿ ಪರಮಾ ವದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬರೀ ಭೂಮಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸೂರಕ್ಕೆ 75 ರಿಂದ 80ರ ವರೆಗೆ ರೈತರೇ ಇರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಈ ರೀತಿ ಭಾಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ, ಅವರು ಈ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದೇ ಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ರೈತಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ, ರೈತರಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ, ಎಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳೂ ಹೀಗೊಂದು ಪರಮಾ ವದಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಾನು ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಬರೀ ರೈತ ನ್ನರಿರುವ ಭೂಮಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಜನರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೃಪ್ತಪಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿ ರುವ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿದೇಶಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ, ರಷ್ಯಾದೇಶ, ಚೆನಾವೇಶ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಶಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಅವರು ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದುದು ನಮ್ಮದು ಪ್ರಗತಿಪರೋದ್ಧ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಗತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಒಂದು ಕೇಡುಂಟಾಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, Great Thinkers, ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದು. ಇಂಥ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ದೇಶಗಳು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಅಸ್ತಿಯ ಮಾರ್ಲೆಕ್ಸ್‌ವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರಬಾರದೆಂಬುದು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ಧೋರಣೆ ಅಥವಾ ಮೂಲತತ್ವವಾಗಿತ್ತು. 'ಈ ತತ್ವ ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಮಾಜರಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗು ವಾಗೆ ಅನೇಕ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಕಂಡುಬಂದವು. ಹಾಗೆ ಕಂಡುಬಂದ ಮೇಲೆ ಮುಂಬಡರು ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಒಂದು ಹೊಸ ಅರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವವನ್ನೇ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಚೆನಾವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಜನತಾರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಮೇಲೆ New Capitalism ಎಂಬ ಒಂದು ತತ್ವವ ನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಲೆಕ್ಸ್‌ವಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂಬ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನೂ ರಚನೆಮಾಡಿಕೊಂ ಡರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಷ್ಯಾದೇಶದ ನಾಯಕರಾದ ಸ್ಯಾನ್‌ಲೆನ್‌ರು ನಿಧನ ಹೊಂದಿದಾಗ ಅವರ 'ಒಬಿಟ್ಟುಯಿರಿ'ಯಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾಯಕರಾಗಿರುವ ಮೋಲೆಂಕೋವ್‌ರವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಶಾಂತಿನೆಲಸ ಬೇಕಾದರೆ, Capitalism ಮತ್ತು Communism ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಾಹಾರ್ವವಿರಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಗವನಾರ್ಹವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆಮಾಡ

ಬೇಕಾದುದು ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ, ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸಂ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವರ್ತಮಾನ, ಸರ್ಕಾರ ಖಾಸಗಿಯ ವರ ಏರ್ಪಾಡು ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ದರೆ ಹೇಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹೇಗೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಯೆ, ಜನತೆ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಯೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ಯೂಲಿಟೇರಿಯನ್ ಡಿಕ್ಟೇಟರ್ ಷಿಪ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪ ಬಹುದಾದರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟುಮಾಡ ಬಹುದು.

10 A.M.

ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ತಾವು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸ ಬೇಕಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಶೋತ್ತರವೇನಿರು ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾ ಗಿದೆ ತಾವು ಈ maximum ಮತ್ತು minimumಗೆ ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ತಾವು ಹಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಚಾರಗಳನ್ನು ಮರೆತಿರೋರಾ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಧೋರಣೆಯೇ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಂಥ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ತಾವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಬೆಂಬಲ ಡನ ಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾದರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಯೆತ್ತು ವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯವನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಜೋಡಿ ಇನಾಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಾವೀಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲು ಗಮನವಿಡತಕ್ಕ ಬಾಬು ಯಾವುದಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಈ "Fragmentation of lands" ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಜಮೀನುಗಳು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಒಡೆದುಹೋಗಿ ಅವು

ಗಳಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಗ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗಾಗದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲಾ, ಎಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಇದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಏನೇನು ತೊಡಕುಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈಗ ಕೆಲವರು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ತಕ್ಕ ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಮಠಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಸಾಧು ವಾದದ್ದೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಸೂಕ್ತ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಗತಿವಾಯಕ ಮನೋ ಭಾವಪುಷ್ಕರವರಾ ಇದನ್ನು ಬೇಗ ರದ್ದುಪಡಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಇನಾಮದಾರರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದ 1951ರಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾಗ ಇನಾಮದಾರರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗ್ರಾಸ್ ಇಂಟಿಮಿಟಿ 20ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಹಿಂದಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಇವರು ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ 15 ಅಥವಾ 20ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡೋಣವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಇದೂ ಸಹ ಜಾಸ್ತಿಯೆಂದೇ ವಾದವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೋರಾಡ ಸಲ ಬಂದಿದ್ದುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ಸಲ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಇನಾಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಈ ದಿವಸ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಕಿ ಇನಾಮ ಜಮೀನುಗಳೆಲ್ಲಾ 2-3 ಕೈಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಆ ಇನಾಮದಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇಂಥವರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ 2-3 ಕೈ ದಾಟಿಹೋಗಿ ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಯಾರು ಅಂಥ ಇನಾಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ಪರಿಹಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿ, ಕೊನೆಗೆ ಸಾಲದೆ ಬಂದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಈ ಇನಾಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು 20 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುವಾಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥವರಿಗೂ ಸಹ ಆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರಿಗೂ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು

ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದರೂ, ಆಗ ಈತನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಗ್ರಾಸ್ ಇಂಟಿಮಿಟಿ ನಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಅದರ 20ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆತನಿಗೆ ತಾನು ಇಂಟಿಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ 30 ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ 10-20 ಸಾವಿರ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಇನಾಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಯಾರಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಉರ್ಜಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನೇನಾದರೂ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರೇನು? ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದಾದಿಯಿಂದ ತಾನು ಆಸ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಈ ದಿವಸ ಅಂಥ ಇನಾಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರೂ ಇಲ್ಲದವರೂ ಅಂಶವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥವರಿಗೂ ಸಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾವು ಇನಾಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 5 ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹಾಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಐದು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಅವಧಿಯಾಯಿತು. ತಾವು ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ, ಆ ರೈತನು ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ, ಹಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ತಾವು ಆತನಿಗೆ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ 10 ಪರ್ಸೆಂಟಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ತಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಫಸಲು ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಂತ ಖಾತೆಯಾಗದ ಭೂಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ personal liability ಮೇಲೆ ಸಾಲ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ 5 ಕಂತುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ 10 ಕಂತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಮನೋದೆ ಸರಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಇನಾಮ ಅಬಾಲಿಷನ್ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಈ ಇನಾಮದಾರರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕಟ್ಟುವರು, ಪಾಪಿ ಪೂರು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೂ, ಆದರೆ ಆ ರೈತರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಸತ್ಯವಂತರು, ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಬರುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನಾಮದಾರರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವರು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.)

ತಕ್ಕಂಥ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇನಾಮದಾರರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ರೈತರೂ ಕೆಟ್ಟವರೆಂದಾಗಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೈತರನ್ನು ಒಂದು ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಕಲೆಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಇನಾಮದಾರರುಗಳೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಶವನ್ನು ರೈತರಿಗಾಗಿ ವಿಪರ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಇನಾಮದಾರರು ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗೇನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಈ ಇನಾಮದಾರರುಗಳು ಆ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ರೈತರೂ ಆ ಇನಾಮದಾರರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗಿನಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಮೀನು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರು ಇನಾಮದಾರರನ್ನು ಹೇಗೆ ತೊಂದರೆಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಾಗಡಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ ಉದಾಹರಣೆ ಸಾಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದ ಧರ್ಮರಾಜ್ ರಿಟ್ಟರಾದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಇನಾಮ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಂಥವರೂ ಕೂಡ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ರೈತರು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಿದರ್ಶನವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೂ ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಪರವಾದಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ರೈತರೂ ಜನರು ಇನ್ನೂ ನಾಕದರೇ ಹೊರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಒಂದೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಇರಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಸಹ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಗುರುಡಾಚಾರ್ ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಸತ್ಯ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ರೈತರಿಗಾಗಿ ಮಾರಿರತಕ್ಕಂಥ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಮರೆತರೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಹೊಸಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ದನಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂಥಾ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಅಂಥಾ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಭವಾಲೇಖವನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ-ಅನುಸೂಚಿ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಂಥ ಜನಪ್ರಿಯರಾದ ಜೋಡಿದಾರರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನರು ತರಬೇತು ಕೊಡಬಲ್ಲರು? ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲರಾ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ವಿಷಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ; ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇನಾಮದಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೂ, ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೂ ಒಂದೆ ಬೇರೆ ಯಿರಬೇಡವೇ? ಏನು ಮಹತ್ತರವಾದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿರುವುದು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಜೋಡಿಗಳನ್ನು, ನಷ್ಟಿತರು ವವರಿಗೆ ಉಂಟಮಾಡಿಸುವವರಿಗೆ—ಇಂಥಾ ಜನರಿಗಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಇರಬಹುದು, ಆದರೂ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಳವೇನು, ನಾವು ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಯಾವ ಧೋರಣೆ ತಾಳಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಯೋಚಿಸುವುದು ಬೇಡವೇ? ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ, ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? Political sufferers ಎಂದೇಕೆ ಜಮೀನುಗಳು ಮಾಂತಾದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅವರು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದರೆಂದು ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ನೂರಾರು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿಂದೆ ಜೋಡಿದಾರರ ಮತ್ತು ಇನಾಮದಾರರ ಮನೆ ತನದವರು ವಾಡಿದರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾವಿಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಶಕ್ತರಲ್ಲ. ಅವರು ಅವತ್ತೇನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೋ, ಅದಿಗೇ ಆ ಸೇವೆಯೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬಹುದು. ಆ ಸೇವೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಕರಣಿಕ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಇನಾಮತಿಯನ್ನೇಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ ನೂರಾರು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆದೇಕೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಶಕ್ತಿ ಅವರಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡು, ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಿಂದು ಇನಾಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದಿರಬಹುದು. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾವಿಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ನಾನೇನೂ ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ರೀತಿ ನೀತಿ ಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ತಾವು ತಂದಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನಾಮದಾರನಾದವನು ತನಗೆ ಉಳಿಸಿ

BILL, 1953

ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಖಾಸ್ ಜಮೀನು, ಅಂದರೆ ಸ್ವಂತ ವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನು ಅದನ್ನು ಅವನ ಹೆಸರಿಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರಮಾಡಲು ಆತಕ್ಕೆ 25 ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೇನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಯಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಆದರವೇನು ನ್ಯಾಯವಿದೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗತಾನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಜೋಡಿದಾರರು ಮತ್ತು ಇನಾಮದಾರರುಗಳು ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದಲೂ ಆ ಜೋಡಿ, ಇನಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಜೋಡಿ ಇನಾಮದಾರರುಗಳಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ತುಮಾಡಿರುವವರನ್ನೂ ತಾವಿಲ್ಲ compensation ಕೊಡುವಾಗ ಶ್ರುತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರುಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಖರೀದಿ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಿರಬಹುದಾದ ಬರ್ಡ್—ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ? ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆರೆ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ ಇನಾಮದಾರನೇ ಕಾರಣ. ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ—ಖರೀದಿ ರೈತನಿಗೇ ಆಗಲಿ, ಕ್ಯಾಸೀ ಖರೀದಿ ರೈತನಿಗೇ ಆಗಲಿ—ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅವನಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ನೀವು ಯಾವ ಬೆರೆ ಅವನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಈಗ ಹಾಲ ಯಾವ ಬೆರೆಯಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ನೋಡಿ fix ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆರೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರೋ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೇ? ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅರ್ಹರಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಆಮೇಲೆ basic annual sun ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ, ಇನಾಮ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಯಾವ ಕಂದಾಯ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರೋ ಅದರ 15 ಭಾಗದ ಮೇಲೆ, ಅದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗೆ ಇದ್ದರೆ 20ರಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೊಡತಕ್ಕ quit rent ಎಷ್ಟಿದೆ, ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಮಾಡಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 170 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇರೀಜು ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳ quit rent ವಜಾಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಳಿದ 120 ರೂಪಾಯಿಗಳ 20 ರಷ್ಟು ಎಂದರೆ 2,400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಪಾಡು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ; ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಧವಲ್ಲೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಗತಿ ಏನು! ತಾವು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋಗಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಧವೆಯಿರು, ಮೈಸೂರ್ ಮತಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಾವು ಕೊಡುವ ಶೇಖರು 25 ರಂತೆ ಬಡ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇನ್ನು ಯಾವ

ಯಾವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಈಗ ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಆ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೆಕೆ ಹಾಕಿ, ಅದರಮೇಲೆ compensation ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಯಾವ ಕಾರಣವೋ ನಮಗಿಗಿಬೇಡ—ಇವಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಈ ವಿಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ತರುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲೂ ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ಹಣಕಾಸಿನಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇ ತಪ್ಪೇ! ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದೇಕೋ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣು ಜಮೀನ್ದಾರನವೇರೆಯೇ! ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಈ ದೊಡ್ಡ ನಿಟ್ಟುಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು ಎಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಗೈದು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಬೆರೆದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟಮಾಡಿ ಎಂದು ಹುಚ್ಚಿಕೊಡುತ್ತಾನಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಮೇಲೆ 'ಮಾಯಿ ಕಣ್ಣು ಹೋತನಮೇಲೆ' ಎನ್ನುವಹಾಗೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹುಚ್ಚುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ! ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೋ ಕೆಟ್ಟದಾಗುತ್ತದೋ ನೀವೇ ನೋಡುವಿರಿ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಈಗ ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಜಮೀನ್ದಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹಿಂದೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಿ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಮಾಡಿರಿ, ಅದರಲ್ಲಾ ಏನಾಯಿತು! ಏಕೆ ಜನರು ಅಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜೀವನ ಹೊರೆಯೋಣವೆನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಟ್ಟು ಈಗ ಯಾರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತ ಜಮೀನ್ದಾರನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅವರ ಭೂಮಿ ಆಸ್ತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ, ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ?

ಆದರೆ, ನಾವೇನೋ ಈಗ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜೋಡಿದಾರರು ಸದ್ಯ ಜೋಡಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ದಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಯಾರಿಗೋ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋಗಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವರನ್ನು ಉಪವಾಸ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ಯಾಬಿ, ಇನ್ನು ತಾವು ಆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ರೈತರಿಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಕೊರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು. ತಾವು ಆ ಬಡರೈತರು, ಯಾರನ್ನೋ ಹಿಡಿದು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಆ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಮುಮ್ಮನೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನ ಬೆರೆಯೇ ನಿವೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಅರ್ಧ ಬೆರೆಗೆ ಕೆಲವರಿಗೂ, ಅದರ ಮುಕ್ಕಾಲು ಬೆರೆಗೆ ಕೆಲವರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆಂತಾಯಿತು! ಈಗ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ರೈತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿ ತಮಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರು

(ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ)

ವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಜಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೂ ಖದೀಂ ಟಿನೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ವಾ ಫತ್ತಾಗಿ ಎಂತಲೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಗೊತ್ತುವೆಂದಿ ಏಕೆ continue ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಖದೀಂ ಟಿನೆಂಟ್‌ಗೊಂದು ರೀತಿ, ಆರು ವರ್ಷದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೊಂದು ರೀತಿ, ಎಂಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೊಂದು ರೀತಿ, ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಒಬ್ಬನು ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಏನೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೇಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ? ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕಾರಣ ಅಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನೀವು ಏನೋ ಕಾರಣ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ, ಸಮಂಜಸವಾದ ಕಾರಣವನ್ನೇ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನೀವೇನು ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಅಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ತಾವು compensation ಕೊಡದೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ, ಇದು ಕೊನೆಗೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು compensation ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಶೋಷಿತ ತಳವಾರ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಇನಾಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಹಾಗ್ಗೆ ಅದಕ್ಕೂ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಷಯ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಪಾಟಿಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳು. ಅಮೇಲೆ ಅವರಿಗೇನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೂ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಶೋಷಿತ, ತಳವಾರ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗ, ಪಟೇಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಪೋಲೀಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಖಜಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇರಿಸಲುಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಪೋಲೀಸೆಯೆಂದು ತರದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವರೂ ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೀಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪೋಲೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕೂಡ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ತಪ್ಪು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೌದು, ತಪ್ಪು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಅದೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನೀವು ಏನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಹೊರಟಿದ್ದೀರೋ ಅದೆಂದಿಗೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೇತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದುಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇನೂ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೂ ರೈತರಾದರೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇವೇತ್ತಿಗೂ ತಾವು ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅಲ್ಲ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ದನ್ನುಮಾಡಿ ಹೋಗಿಲ್ಲವೇ? ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ನೇಮಕವಾದ ಪಟೇಲರು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅದು ಬರೀ ಗುಮಾಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಬರುವವರಿಗೆ; ಇರತಕ್ಕ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಶೋಷಿತ ತಳವಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ.

10-30 A.M.

ಅದುದರಿಂದ, ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಾಗ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಚಾನವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಈಗೊತ್ತು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ತಾವು ಈ ದಿವಸ ತಂದಿರುವುದು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಸ್ತಿಯಲ್ಲದರೆ, ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಚೆನ್ನಾಗಿರಿ).—ತಾವೂ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೌದು, ನಾನೂ ಇದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ 'ಡಿಸೆಂಟಿಂಗ್' ನೊಟ್ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ. ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಹತ್ತು ಒಂದು ಕಡೆ ಹನ್ನೆರಡು ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಬಂತು. ಅದುದರಿಂದ, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಕೆಡಕಿದೆ. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭಿನ್ನತೆ ಹೇಗೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರೂ ನಾನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಜಿ ಪಟೇಲರು. ಅವರು ಇದು ಬೇಡ, ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು, ನಾನು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವನು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನೀವೂ ಮಾಜಿ ಪಟೇಲರೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹೌದು. ನನ್ನ ಪಟೇಲ ಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೋ ಅವು ಸುಸೂತ್ರ

ವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಸಂಪದಾಯವೇನೆಂದರೆ ಅದು, ಊರಿಗೆ ಯಜಮಾನನೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ ಮಾತು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವ ಎನ್ನುವ ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿರುವವನನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ; ಆದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆತ್ತಬೇಕಾದುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕಾರ್ಯ. ಬಹು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಏನೋ vested interest ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. Vested interest ಇಲ್ಲದೇಯಿರುವವರು ಯಾರು? ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ನನ್ನ ಮನೆ, ನನ್ನ ಊರು. ನನ್ನ ದೇಶ ಎನ್ನುವುದೆಲ್ಲಾ vested interest, ನನ್ನ ಮನೆಯ ಘನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕೂಡ vested interest. ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಬೇಕು, ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ vested interest. ಸುಮ್ಮನೆ vested interest ಇರತಕ್ಕವರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇತರರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಅಭಿಮಾನ ಹೋದಮೇಲೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ. —ಅಭಿಮಾನ ಹೋದಮೇಲೆ ಏನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ?

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ. —ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೂ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲ conflict ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಅಲ್ಲ vested interest ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ. —ಅದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆ ತಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಆಶಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬದಲಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಜಮೀನು ಕೊಡಬಹುದು. ಯಾರು ಅದರಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet again at

11-5 A.M.

The House rose for Lunch at Thirty-Five Minutes past Ten of the Clock and met again at Five Minutes past Eleven of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Disqualification alleged to have been incurred by Sri T. Siddalingaiya.

Mr. SPEAKER.—Sri Siddalingaiya, have you got any additional statement to make?

Sri T. SIDDALINGAIYA.—In the statement I made earlier in the day, I have already met the main allegations made against me by Sri Narayana Reddy. I have nothing more to add at this stage.

Mr. SPEAKER.—I shall say what I have to state at 11-30. The debate will continue now.

MYSORE (PERSONAL AND MISCELLANEOUS) INAMS ABOLITION BILL, 1953.

(Motion to consider (continued).)

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ, ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳಿವೆ, ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ-ಹಾಕ ಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇದನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಇದು ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ. Tiller of the soil should be the owner of the land ಎನ್ನುವುದು ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತತ್ವವೆಂದು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನೊಪ್ಪಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ತಂದವರು ಈ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲ, ಇವರ ಹಿಂದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ. 1950ರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರ ಕೀರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯಾಗಿ ಆ ಮಸೂದೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ತಂದು ಈಗ ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಳೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದರೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಜಾರಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚಿನ್ನೇನಿ ಕಾನೂನು ತಂದರು, ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರು, 'ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೂರುಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಕಾನೂನು ತಂದು ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಇನಾಮಗಳು 'ಸರ್ ಸನಲ್ ಮತ್ತು ಮಿಸೆರೇನಿಯಸ್ ಇನಾಮ'ಗಳು ಮಾತ್ರ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ)

ಹೋಗುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇನಾಂಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅದರ ಅಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ತಂದಮೇಲೆ ತತಾಯ ಗತಾಯ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಮವರು ಶೃಂಗೇರಿ, ದೇವಾದಾಯ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಠ ನಡೆಸಲು ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಇದು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಥೆ, ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಬರಬಹುದು.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಮತ್ತೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವಿರ್ತನೆಯ ಮಾಡುವುದು sit together separately ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ತರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೈ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಶೃಂಗೇರಿಗೂ ಏಕೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ? ಒಟ್ಟು ಇನಾಂ ಜಮೀನು ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ರದ್ದು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ, ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶೃಂಗೇರಿ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು discriminatory and unconstitutional ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ 'ಪರಾಸನ' ನಾಂಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮನವೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು discriminatory and unconstitutional ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ಜೋಡಿದಾರರು ಮತ್ತು ಇನಾಂದಾರರು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿ ಕೊಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರಿ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಶೃಂಗೇರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವಾದಾಯ ಇನಾಮ್ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ವಾದ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ವಿಸ್ ಇನಾಮ್‌ಗಳ ವಿಷಯ. ತೋಟ, ತಳಾರಿ, ನೀರುಗಂಟಿ, ಶಾನುಬೀಗರು ಚಿಲ್ಟಾಗಳ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಇನಾಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸರಿಯಾದ ಕರಣದಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ದ್ರವ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೈತರ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತವೆನಿಸುವ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಟೇಲ್ ಶ್ರಾಮಭೋಗಿಗಳುಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ಕಡಿಮೆ, ಅವರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದೇ ಎಷ್ಟು ತೋಟ ತಳಾರರ ಗಳು ಮತ್ತು ನೀರು

ಗಂಟಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ಮೊಳೆಯಾಗಿ ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳಿಂದ ಈ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇದನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಅವರು ಇನ್ನೂ ದಿವಸವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಈ ಜನಾಂಗ ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತೋಟಗಳಿಗೂ ತಳಾರರಿಗೂ ಈ ಇನಾಂ ಜಮೀನಿರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದೆ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಬಡತನ ಬಂದಿರುವುದು ನಿಜ. ಇದನ್ನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಕೂಡ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಇನಾಂ ಜಮೀನು ಅವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಅವರು ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಪಟೇಲ್ ಶ್ರಾಮಭೋಗಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ಮನ್ನಾ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಇಷ್ಟರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾರೈಸ್ ಆರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಬೋನಸ್ ಬೇರೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಾರೈಸ್ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾವತಿ ಮಿರಾಸೆಕೂಡ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ತಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ತಮಗೆ ಬೇಕೆಂದರೂ ನಾನು ಕೊಡಲೆಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಿರಾಸೆಕೊಡದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತೋರಿಸಲಿ, ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ ವಿಚಾರಗಳೇ ಹೊರತು ಅವರಿಂದ ಇವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂಥ ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ, ರೈತರ ಬದುಕಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ 'ನಾವೇನೂ ಇವರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಡ್ಯೂಟಿಯನ್ನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದೇ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಈಗ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಓದಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮುಖತ್ತಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಇನಾಂತಿಗನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ, ಇನಾಂದಾರರ ಗಳಿಂದ ಅವರ ಇನಾಂತಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಆ ಇನಾಂದಾರರಿಗೂ ಮತ್ತೆ ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟ್ ದಾರರಿಗೂ ಕನಿಕರ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ವಾದಮಾಡಿದಂತಹ ವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜೋಡಿದಾರರಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳಿಲ್ಲ. 3-4

ಕೆತ್ತಗಳು ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿರುವಂಥಾವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹತ್ತು ಹದಿನಾರು ಸಲಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿ ಖಾತೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಅಂಥಾ ಇನಾಂ ಜಮೀನ್ 4-5-10 ವೃತ್ತಿದಾರರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವೃತ್ತಿದಾರರ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳ ಎಕ್ಸ್ಟೆಂಕ್ಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ, ಆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಇನಾಂ ದಾರರಿಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಹೋದರೆ, ಆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪಡೆಯಲು 10-12 ಜನ ವೃತ್ತಿದಾರರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನರ ಪೈಕಿ ಯಾರೂ ಬ್ಯರೂ ನಿಜವಾದ ಖಾತೆದಾರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅನೇಕರು ಅವರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥಾ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಆ ಇನಾಂ ಲ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರ್ಟ್ಕುಲರ್ ಹೊರಡಿಸಿ, ಹಾಗೆ ಯಾರೂ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು, ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದೂ ತಿಳಿಸುವು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈಗ ನಾನು ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಸರ್ಟ್ಕುಲರ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಯಾಗಿ ಬರುವಾಗ, ಆದರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲಂತೂ ನನಗೆ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು? ತಿದ್ದಿವೇ ಇದೆ ಎಂದಿರಬಹುದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 27-28 ಜನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದಂಥ ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನವೇ ಆ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಹಿರಣ್ಮಯಿಗಳಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಮನೋದಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಅದೂ ಆಗಿದ್ದ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಬಂದಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೋದ ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ವಿರೋಧವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ಹಿಂದೆ ಆ ಮನೋದ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ನಾನೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಆಗಲೂ ಸಹ ಆ ಮನೋದ

ಯನ್ನು ಒಂದು ಸರ್ಟ್ಕುಲರ್ ಸಮಿತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಮಿತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಆ ಸರ್ಟ್ಕುಲರ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಆದರೆ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತರಿಸಿಕಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಆ ಸರ್ಟ್ಕುಲರ್ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೇ ಅನೇಕ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದವು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯು ರದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಮನೋದಯೂ ಸಹ ಈಗ ಕೊರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ನಾವು ಸುಮಾರು 20-30 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಎ. ಕಂಕಣಪ್ಪನವರು ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಒಂದು ದಿಸೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿತ್ತೆಂಬುದೇ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಸಮಿತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಹಗೀರು ದಾರರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಿವೆ, ರೈತರಿಂದ ಆ ಜಹಗೀರುದಾರರುಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಏನು ಒಂದು ಮನೋದಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿತಕ್ಕುವೆನಿಸಿದ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರ ಎಂಬುವವರು ಯಾರೂ ಇರಬಾರದು ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಮುಖ್ಯಾಂಶ. ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು).—ಅಂಥ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದು ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಅದು ಇನಾಂ ಜಮೀನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಇರಲೇಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಆದರೆ ತಾವು ಆ ಜನರು ವ್ಯಾಪಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವುದನ್ನು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಇದು ಒಂದು ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಂಗೇರಿಗೆ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

Sri P. R. RAMAIIYA.—He is mis-quoting me.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3 ಲಕ್ಷ 37 ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಇನಾಂತಿಯಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು 4 ಲಕ್ಷ 21 ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ದೇವಾದಾಯ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಾಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಇನಾಂತಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ Statement of Objects and Reasonsನಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ :—

“they have been advised that any special provision in respect of Sringeri Jahagir as recommended by the Select Committee of the Assembly in 1952, may be discriminatory and unconstitutional unless similar provisions are made for other religious inams.”

ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಎಲ್ಲಾ ಇನಾಂತಿಗಳನ್ನೂ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಟಿವ್‌ನೇಷನ್ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸಲಹೆ ಸಮಿತಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವಾಗ, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಶೃಂಗೇರಿ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

“This Jahagir was endowed to the Sri Sringeri Mutt by the Vijayanagar Rulers in 1346 A.D. and has been recognised by the several succeeding lines of Rulers.”

“This Jahagir has been under Government for the last fifteen years.”

ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಶೃಂಗೇರಿ ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅವರ ಗೋಳು ಏನಾಗಿರಬೇಕು? ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಶೃಂಗೇರಿಗೂ ಈ ಅಬಾಲಿಷನ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನ ವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ultra vires ಆಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿವೆ. ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಒಂದು ಅಬಿಗೇಷನ್ ತೋರಿಸಲು ತರುತ್ತೀರೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಈ ದಿವಸ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, 8 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು 4 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಕೇವಲ 3 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಜಮೀನಿಗಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದೀರೆಂಬುದು ಮೇಲೆಯೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಈಗ

ಲಾದರೂ ಕೂಡ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ. ಹಾಗೆ ತಾವು ಸೇರಿಸದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾವು ಈ ಮನೂದೆಗೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ತಮ್ಮ “concrete suggestions” ಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ತಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿದ ಹೊರತು ನಾವು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಶೃಂಗೇರಿಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಆಗ ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾವು ತನ್ನಿ. ಆಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಶೃಂಗೇರಿಗೂ ಕಾಂಪೆನ್‌ನೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—You admit that the principle enunciated for Sringeri differs from principles enunciated so far as personal inams are concerned.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I may not concede.

11-30 A.M.

ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ದೇನೂ ತಕರಾರಿಲ್ಲ. ಜೋಡಿದಾರರುಗಳು, ಇನಾಂದಾರರುಗಳು ಇವೊತ್ತು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾವು ಪಟ್ಟಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಮಗೇನಾದರೂ compensation ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಅಂಶವನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಯಾರೂ ಇರಕೂಡದು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ರೈತರು ಕಿರುಕುಳಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೇ, ಜಮೀನ್ದಾರರು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಎಂಬ ವಾದ ಈಗ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ತೋಟ ತಳವಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವರಿಗೆ ದವಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವುದೂ stray cases ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೀಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಯೂ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವು ಸಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಗುಂಟೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 3 ಸೇರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಊರಿನಲ್ಲಿ 1,000 ಎಕರೆಗಳಿದ್ದರೆ 3,000 ಸೇರು ಬಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಸಿಯನ್ನೇ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತೋಟ ತಳವಾರರ ಇನಾಂತಿ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅವರಿಗೆ ಮೀರಾಸೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ, ದವಸ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮೇಲೆ ಫಿರಾದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಮೇಲೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು, ಅದು ನಡೆಯಲಿ ನಡೆಯದೆ ಇರಲಿ, ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ರೈತರ ಕ್ಷೇಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಜಮೀನ್ದಾರರುಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಇನಾಮತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡರು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪರಿಹಾರದ ಮೊಬಲಗು ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹೋದ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇತ್ತು. ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇದರಲ್ಲಿರುವುದೂ ದುಬಾರಿ ಎಂತರೇ ಹೇಳಬೇಕು, ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಾದರೆ, ನಾನಿದನ್ನು ಸ್ಯಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಿಂಗಾರಡ್ಡಿ (ಮಾಲೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಇನಾಮ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಮನೋವೆಯನ್ನು ಸ್ಯಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನೆಯಿಂದಲೂ ಕೆಳಗೆ ರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಇದನ್ನು ಸ್ಯಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇನಾಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸೇರಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಇನಾಮತಿಗಳನ್ನೂ ರದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನಂಬುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇಷ್ಟು ತಡವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಎನ್ನಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದರೂ ಈ ಇನಾಮ-ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದರೂ, ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಂತೆ

ಗಲಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳ ಇನಾಮದಾರರು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರಗೊಡಿಸಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇನಾಮದಾರರುಗಳು ಮಧ್ಯೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಇನಾಮದಾರರುಗಳೇ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರ ಸೌಕರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು, ಇನಾಮದಾರರುಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಕೂಡದು ಎಂದು. ಹೌದು, ಕೆಲವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಉಂಟಾಗಿವೆಯೆಂದು ನುಲಬವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಇನಾಮದಾರರುಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಅಂಥ ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ, ಅನೇಕ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತಾಪಿಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳು ಅಸಹನೀಯವೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರಾಗಿರುವವರು ಕೋಲಾರಜಿಲ್ಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಡೆಯವರು. ಅಲ್ಲಿ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಭಾಸವಾಗದೆ ಇರದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಇನಾಮ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮನೋದೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಮನೋದೇಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಇನಾಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರಬೇಕೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ.

ಇದರಲ್ಲಿ Basic annual sum ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇನಾಮದಾರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. 18 (b) ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದರೆ :

Clause 18 (1) (i) (b):

“In the case of an inam village to which survey and settlement has not been introduced under Section 113 of the Land Revenue Code, one and one-third times the recorded value of the village as per the inam settlement.”

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಂಗಾರೆಡ್ಡಿ)

ಆದರೆ ಇನಾಂ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳ ಬೆರೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ Settlement ಮಾಡಿದರೋ, ಆಗೇ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿದ ಮೊಬಲಗಿನ 1½ ಭಾಗದಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಹಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಆ ಒಟ್ಟಿನ ಮೊತ್ತವು 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗಿದ್ದರೆ 20ರಷ್ಟು.....

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಆ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು. ಅನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಂಗಾರೆಡ್ಡಿ.—ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು, ಸಿ. ಆದರೆ ಕಳೆಯುವ ಭಾಗ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ quit rent ಕಳೆದು ಬಂದ ಮೊಬಲಗಿನ 15ರಷ್ಟು, 20ರಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಬಹಳ ಭಾರಿ ಮೊತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಜೋಡೀದಾರರು ಮತ್ತು ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಾರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಜೋಡೀದಾರರು ಮತ್ತು ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಪತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂತು, ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಖದೀಂ ಚೆನೆಂಟಿನಿಂದ ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಚೆನೆಂಟಿಗಳಿಂದ ಆ ಜಮೀನಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ರೈತರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಣವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕ ವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರಿಂದ ಕಡಮೆ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಚೆನೆಂಟಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 'ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಚೆನೆಂಟ್' ಗಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇನಾಂದಾರರ ಬುದ್ಧಿ ಮಂತ್ರಿ ಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ರಶೀತಿ ಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ರಶೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪದೆ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು 'ಕ್ಯಾಸಿ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಚೆನೆಂಟ್' ಎಂದಿದೆ. ಈ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನರು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಜಮೀನಿನ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಯಾರುಯಾರು ಜಮೀನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನಾಂದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಾರು ಯಾರು ಖದೀಂ ಚೆನೆಂಟ್, ಯಾರು ಯಾರು ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಚೆನೆಂಟ್, ಯಾರು ಯಾರು ಕ್ಯಾಸಿ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಚೆನೆಂಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಥಳಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು 'ರೋಕರ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್' ಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಸಿ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಚೆನೆಂಟ್ ಯಾರು ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟ. ಇಂಥವರೇ ಜಮೀನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೋಕರ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅನುಕೂಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟುಹೇಳಿ, ಈ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ತಪ್ಪಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Disqualification alleged to have been incurred by Sri T. Siddalingaiya.

Mr. SPEAKER.—I have heard both Sri B. V. Narayana Reddy and Sri T. Siddalingaiya. It is difficult for me to say on a *prima facie* examination of the facts as stated in the House that a question of disqualification does not arise. I shall therefore refer the question to the Rajpramukh as required by Article 192 of the Constitution and I shall intimate to the House his decision on the question as soon as I receive the same.

MYSORE (PERSONAL AND MISCELLANEOUS) INAMS ABOLITION BILL, 1953.

Motion to consider—(contd.)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರಹೊಸ ನಗರ).—ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀ ಲಂಗಾರದ್ವಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ? ಹೀಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬದಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—The proposal is to refer this Bill to the Joint Select Committee. The principles of this Bill will have to be adhered to as far as possible.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನಾಮಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವ ರೀತಿ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಮಸೂದಾಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತತತ್ವ ಅಡಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಸೊಗಸಾದ ಹಾಲುನ್ನು ಹೆಂಡದ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹಂಚಿದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ಮಸೂದಾಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪಾನೆ ನಿರೋಧ ನೀತಿ ಹೇಗೆ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೂ ಇದೆ. ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಇನಾಮಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನನ್ನು, ವಿಶಾಲವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಸುಮಾರು 1951ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಜುತ್ತಾ ಅಳುಕುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮೊದಲೇ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಜನತೆ ಹೈತೋರ್ವಕವಾದ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೋ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮಾನದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಳೆದಿರುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಳು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಇನಾಮ ಮತ್ತು ಜೋಡಿಗಳನ್ನು

ನೋಡಿದರೆ, ಶೇಕಡ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಇನಾಮ ಮತ್ತು ಜೋಡಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರು ತಾವೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು 90ರಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜೋಡಿ ಇನಾಮಗಳು ಹಲವಾರು ಕೈ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಕೆಲವು ಜೋಡಿದಾರರು ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು, ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂಥವರು ನೂರಕ್ಕೆ ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಜನರಿದ್ದರೆ, ನೂರಾರು ಜನ ಜೋಡಿದಾರರು ರೈತರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೂ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಜನರಿಗಾಗಿ ಈ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅಗ್ಗವಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಪುನಃ ಬ್ರಿಟಿಷರೇ ಆಳಲೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ತಾವು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆ ಸುಮಾರು 172 ಜನ ಜೋಡಿದಾರರರಿಗೂ ತೆರೆಗಲ್ಲಾ, ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ತಾವು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿ ದ್ದರು, ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ಕಂಟಕವಾಯಿದಾಗಿದ್ದರು, ಎಂಬುದೊಂದನ್ನೂ ವಿವೇಚಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಚಾರ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು, ಕಟ್ಟುವರಿಗೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.—ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಆದ್ಯತೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಲಂಗಾರದ್ವಿಯವರು, ಈ ರೈತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಜೋಡಿದಾರರು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ, ರಶೀದಿ ಅಥವಾ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಒಂದು ಚೀಟಿಯ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದವು ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿರುವ ಜೋಡಿದಾರರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾವು ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವುಕಡೆ ಜೋಡಿದಾರರು, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು ತಮಗೆ ಎಡೆ ಎಕರೆ ಜೋಡಿ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಆಜೂಬಾಜೂ ಇರತಕ್ಕ 100-200 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ರಮ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕಾನೂನು ಇವರಿಗೂ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ತರಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ಜೋಡಿದಾರರಲ್ಲಿರೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಲವು ಜೋಡಿದಾರರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರೆ, ರಸ್ತೆ, ಬಾವಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಪ್ರಜಾನುಕೂಲ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ).

ಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜೋಡೀದಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ತಿಳಿಸಿದ್ದು. ಈಗಾಗಲೇ 100ಕ್ಕೆ 90 ಜನರು ತಮ್ಮ ಜೋಡೀ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ತಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಂಪಾದಿಸಿದಂಥಾ ಹಣವನ್ನು ಈ ಅಸ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಂಥ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ತಮಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಧರಣೀತೆಗೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೋಡೀದಾರರುಗಳಿಂದ ಆ ಜೋಡೀ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊರಡತಕ್ಕ ತಮ್ಮ ರಥಸದ್ದಲ್ಲ, ಇವರು ನ್ನರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದವರು ಇವರು ಅಂಥವರು, ಇವರು ಇಂಥವರು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಹಳೆಯ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಜೋಡೀದಾರರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ, ಕೇವಲ ಯಾರು ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಅಂಗಸ್ಯಾಗಲ ಜಮೀನಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ದೇಶಗುಡ್ಡಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet).—Mr. Speaker, several members of this august House have spoken on this Bill. Some have welcomed this Bill in the present form and some others have made certain suggestions regarding the inclusion of religious inams in the present Bill. Some members of the Opposition have totally opposed the Bill on some other grounds.

Sir, there has been a slogan in some parts that land must be given to the tiller. This slogan has been the fashion of the day almost. There are certain reasons why this slogan has been appreciated by many members of this House. You know that landlordism is almost crumbling down and that the land is to be distributed to the tenants. In the western countries, particularly in Russia and China, the land has been equally distributed to the tiller of the soil.

This is a revolutionary reform. Particularly after the advent of freedom, the Congress Governments in several States have introduced the abolition of Zamindaris. Particularly I wish to bring to your mind that in Bihar when legislation was passed regarding the abolition of inams, it was challenged in the Supreme Court and zamindars said that the present Bill in Bihar was void and the Supreme Court upheld their view. The Government had to get the Constitution amended and recently the Supreme Court has held that the Bill has been passed in accordance with the Constitution. Here, in Mysore, there has been an insistent demand that the inams should be abolished. In July 1948, a resolution was passed in the then Legislative Council recommending the appointment of a Committee to examine several issues of land reform in the State including the abolition of inams. After that a Committee was set up under the Chairmanship of Sri Gundappa Gowda. They held several meetings and have given a very big report. The Committee on pages 59-64 and also in the second part of the report have said that it was high time that the inams should be abolished. In accordance with that, a Bill was introduced by the previous Ministry in the month of October 1951 in the previous Legislative Assembly and several Hon'ble Members of the present House who were also Members of that Assembly have spoken approving and welcoming the Bill. Thereupon the Bill was referred to a Select Committee and the report of the Select Committee was discussed in the month of January 1952. Then that Legislative Assembly was dissolved after the elections were over and thereby the Report of the Select Committee was dropped. Now this Bill has been brought before this august House.

The objects of the Bill are four-fold; the first is the abolition of inam tenures by registering longstanding tenants as registered tenants; the second is to remove the agency existing between the Government and the

occupier of the land ; the third is to confer better titles upon the tenants ; and the fourth one is to pay reasonable compensation to the inamdars. Several members of this House have spoken that there is no happy relationship between the inamdar and the raiyats. It is a well-established fact that there has not been a happy relationship. In many inams, the raiyat is not given equal status as is given in other parts. As my friends have already stated, the raiyats in these inams have been dissatisfied with the treatment given. Once when there was scarcity for four or five years back, Government were kind enough to give remission of land tax to the raiyats and the raiyats of Sringeri Jahagir approached the inamdar. The mutt adhikaris refused to give remission.

12 NOON.

It shows that inamdars are very unkind to the raiyats. You know that tenants have been evicted several times for no reasons at all and such troubles are going on in all these inams. That is why a reform is quite necessary. It is in keeping with the spirit of the times that the Hon'ble Minister for Revenue has brought this legislation before this House. In this Bill the religious and charitable endowments have not been included. I went through the proceedings of the previous legislature. The Hon'ble Minister who was then an ordinary member of that Legislature has spoken volumes about this reform and has welcomed it and he has also said that it was high time that the religious inams and charitable inams also must be included. I do not know why the Hon'ble Minister has not now implemented his speech there. One of the members of the Assembly, Sri P. R. Ramaiya has stated that these inams should not be included. He has also quoted an instance that the Pope was given a separate status like the Matadhikari of Sringeri and my answer to that is, as we all know, the Pope is not

having any estate at all ; only a portion of the town is given to him. Formerly he was enjoying certain privileges and those privileges were taken away by the then Dictator Mussolini. He is only having a certain portion of city ; it is called Vatican City. There is no need to compare the status of that gentleman with the status of Matadhikari of Sringeri. Our Hon'ble ex-Speaker Sri Venkatappa stoutly advocated the retention of all the Inams. (A voice : You have misunderstood.) He has also stated that compensation should be adequately given to the inamdars. We agree to some extent because as you know, article 32 (1) of the Indian Constitution provides for compensation in case of acquisition or taking away of land by the Government. So compensation must be given. But the question is the quantum. As my friends have already said, now-a-days the cost of the land has gone up and also the cost of the land varies from town to town. If there are a large number of rich people in a certain place, naturally the cost of the land will go up ; if there are very poor people in a certain locality, the cost of the land will go down. In such cases it is left to the Government to fix up the normal compensation and also such compensation should not exceed the cost of the land in that locality. My friends have said that the jodidars were anxious to part with their lands. There are certain grounds for that also. They are afraid that in future a revolutionary Government may come in and the land may be taken away without any compensation at all. (Hear, hear !) Who knows, the next Congress Ministry may think of taking away the whole Inam lands without giving any compensation at all. That is why I am anxious..... (Interruption).

Sri KADIDAL MANJAPPA.—
I guarantee there will be a Congress Government,

Sri R. ANANTARAMAN.—They are anxious to dispose of the land as early as possible and also they know full well that the cost of the land is very high and it is the right time that they should part with the land. So the Government should see that some reasonable price is fixed up. I do not want to say much excepting congratulating the Revenue Minister. Of course, our Speaker also brought this Bill when he was the Revenue Minister. But because of some reasons it could not be pushed through. Now his successor, our present Revenue Minister has brought this Bill.....

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Who belongs to the same District....

Sri R. ANANTARAMAN.—So we congratulate him.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ (ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜೋಡೀ ದಾರರುಗಳೂ ಸಹ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಜಾಗೃತ ಬಂದಿತ್ತೇ ಎಂದು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರೂ ಇದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಈ ಸಭೆಯ ಮೆಂಬರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು Support ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂ ಗಾರ್ಗುರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳೂ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳ ಹೋದಾವು ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ, ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೋಡೀ ಇನಾಂತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದಕೂಡದೆ ನುಮಾರು 1947ರಂದೀಚೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ತೀರ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆಮೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ, ಮರಗಳು, ಸಸ್ಯವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗಿ ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳು ಬಿಂಗಾಡಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇನ್ನೂ 5-6 ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ತಳ್ಳಿಕೆಂದರೆ ಜೋಡೀಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರುವ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಮೂಲಗಳೂ ಕೂಡ ನೆಲ ಸಮವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಪತ್ತಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇನಾಂತಿ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲು

ಅಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರಂತೆ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಬೇಗ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರರೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನಾಂ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡತಕ್ಕ ಸುಧಾರಣೆಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಕ್ಕಾಗಲಾರದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವು ಇದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದು ನಿಧಾನವಾಗಲು ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಒದಗಿದುವು. ಆದರೂ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರವು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅತಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೇ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಪಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಹಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದು ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.

ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಜೋಡಿ ಮತ್ತು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೋಡೀದಾರರುಗಳೂ, ಇನಾಂವಾರರುಗಳೂ ಒಂದೇ ತೆನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ದಲರೆ, ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚಿತ್ರಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಜೋಡಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜೋಡಿವಾರರು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರುಗಳು ವಿಧ್ಯಾವಂತರಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಅವರು ವಿಚಾರಪರರಾಗಿ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಈ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಭೀತಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರನ್ನು ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಜೋಡಿವಾರರು, ರೈತರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೇ ಯಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಿರು ಕುಳಗಳು ಅಪ್ಪಿಪ್ಪಲ್ಲ. ರೈತರು ಜೋಡಿವಾರನ ಮನೆಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು; ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇಯಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಮವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು, ರೈತ ತಾನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ರೈತ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಷ್ಟೇ ಬಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಜೋಡಿವಾರ ತನ್ನ ಬಲದಿಂದ, ಅಧಿಕಾರದಿಂದ, ಇತರ ಕಡುಬಡವರಾದ ರೈತರ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಇಂಥ ರೈತರನ್ನು ಆ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಸಿದ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿವೆ. ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೈತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರಾಗೋಡಿನಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಆ ಮನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಲಗತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯೂ ಸಹ ಅವನದೇ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಂತೋಷ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಜೋಡಿಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವ ಕಾನೂನು ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಕೆಲವರು ಜೋಡಿದಾರರು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಕಾನೂನು ಬರಲಿ, ಸುಧಾರಣೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಜಾಗೃತೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡೋಣ ಎಂಬ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುತವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಅನಂತರಾಮಣ್ಣರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಮುಂದೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬಂದು ಇನ್ನೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ಪರಿಹಾರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೋ ಎಂದು ಈಗಲೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಬೇಗ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು, ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಿಂತ ಅನಾನುಕೂಲವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಹೋದವರ್ಷ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅನೇಕ ಜೋಡಿದಾರರು ತಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಒಳಕುರಿತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಈಗಾಗಲೇ ಕಳೆದಿದೆ, ಇನ್ನು ತಡಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ

ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.

ಇನ್ನು ಜೋಡಿದಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದು ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಜೋಡಿದಾರರುಗಳು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ನುಬವನ್ನು ಪಡೆದೇ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ವಾತಾವರಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ತವಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲಕ್ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ.—ಈ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸಿ ಸೋಮವಾರ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet on Monday at 12 noon.

The House adjourned at Fifteen Minutes past Twelve of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Monday the 6th April 1953.